

SECRETARIATUL GENERAL AL GUVERNULUI
DEPARTAMENTUL PENTRU RELAȚIA CU PARLAMENTUL

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR
SECRETAR GENERAL
Nr. 2/3070/16.03.2021

Nr. 1420/2021
15. MAR. 2021

Către: **DOMNUL GEORGE IONUȚ DUMITRICĂ,**
SECRETARUL GENERAL AL CAMEREI DEPUTAȚILOR

Ref. la: punctele de vedere ale Guvernului aprobate în ședința Guvernului din data de 03 martie 2021

STIMATE DOMNULE SECRETAR GENERAL,

Vă transmitem, alăturat, în original, **punctele de vedere ale Guvernului** referitoare la:

1. *Propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Legii nr. 286/2002 privind organizarea și funcționarea Poliției Române (Bp. 286/2020, Plx. 475/2020);*

2. *Proiectul de lege pentru completarea Ordonanței de Urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, provenit dintr-o propunere legislativă (Bp. 550/2020, Plx. 647/2020);*

3. *Propunerea legislativă pentru completarea Legii nr. 182/2002 privind protecția informațiilor clasificate (Bp. 437/2020, Plx. 659/2020);*

4. *Propunerea legislativă privind transmiterea unui imobil din domeniul public al statului și din administrarea Ministerului Afacerilor Interne - Instituția Prefectului - Județul Bacău în domeniul public al Județului Bacău și din administrarea Consiliului Județean Bacău (Bp. 344/2019, Plx. 610/2019);*

5. *Propunerea legislativă privind preluarea la datoria publică a sumei de 17.261.739,95 euro, parte din împrumutul extern contractat, cu garanția statului, prin Ministerul Finanțelor Publice, de către Consiliul Județean Suceava, în asociere cu un număr de 60 unități administrativ-teritoriale din județul Suceava, de la Deutsche Bank AG Londra, pentru finanțarea Programului „Utilități și mediu la standarde europene în județul Suceava” (Bp. 449/2017, Plx. 153/2018);*

6. *Proiectul de Lege pentru completarea Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, provenit dintr-o propunere (Bp. 345/2020, Plx. 554/2020);*

7. *Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 218/2002 privind organizarea și funcționarea Poliției Române, precum și pentru modificarea Legii nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, provenită dintr-o inițiativă legislativă (Plx. 455/2019, L. 603/2019);*

8. *Proiectul de Lege privind procedura de autorizare, modalitatea de recoltare și valorificare a trufelor, provenit dintr-o inițiativă legislativă (Bp. 313/2020, Plx. 542/2020);*

9. *Propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Legii nr. 299/2007 privind sprijinul acordat românilor de pretutindeni (Bp. 440/2020, Plx. 628/2020);*

10. *Propunerea legislativă pentru modificarea alin. (3) al art. 4³ din Ordonanța de urgență nr. 21/2004 privind Sistemul Național de Management al Situațiilor de Urgență și a Legii nr. 55/2020 privind unele măsuri pentru prevenirea și combaterea efectelor pandemiei de COVID-19 (Bp. 373/2020, Plx. 592/2020);*

11. *Proiectul de Lege pentru modificarea unor acte normative privind finalizarea cu celeritate a procesului de retrocedare în natură a terenurilor, provenit dintr-o propunere legislativă (Bp. 420/2020, Plx. 614/2020)*

12. *Proiectul de Lege pentru modificarea și completarea Legii nr. 208 din 20 iulie 2015 privind alegerea Senatului și a Camerei Deputaților, precum și pentru organizarea și funcționarea Autorității Electorale Permanente, provenit dintr-o propunere legislativă (Bp. 556/2020, Plx. 67/2021);*

13. *Proiectul de Lege pentru declararea zilei de 10 august drept Ziua națională a demnității cetățenilor români, a luptei împotriva corupției, abuzurilor și in justiției, provenit dintr-o propunere legislativă (Bp. 513/2020, Plx. 69/2021);*

14. *Proiectul de lege privind modificarea Legii nr. 208 din 20 iulie 2015 privind alegerea Senatului și a Camerei Deputaților, precum și pentru organizarea și funcționarea Autorității Electorale Permanente, provenit dintr-o propunere legislativă (Bp. 370/2019, Plx. 633/2019);*

15. *Propunerea legislativă pentru modificarea și completarea art. 54 din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară (Plx. 6/2021);*

16. *Proiectul de Lege privind regimul ariilor naturale protejate urbane și conservarea biodiversității urbane, provenit dintr-o propunere legislativă, provenit dintr-o propunere legislativă (Bp. 583/2019, Plx. 193/2020);*

17. *Proiectul de Lege pentru modificarea și completarea Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, provenit dintr-o inițiativă legislativă (Bp. 434/2020, Plx. 42/2021);*

18. *Proiectul de lege pentru modificarea și completarea Legii monumentelor de for public nr. 120/2006, provenit dintr-o propunere legislativă (Bp. 368/2020, Plx. 562/2020);*

19. *Proiectul de Lege privind transmiterea unei părți din imobilul "Palatul Parlamentului", proprietate publică a statului, din administrarea Ministerul Lucrărilor Publice, Dezvoltării și Administrației în administrarea Senatului, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, provenit dintr-o propunere legislativă (Bp. 553/2020, Plx. 45/2021);*

20. *Proiectul de Lege pentru completarea art. 8 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice, provenit dintr-o propunere legislativă (Bp. 130/2019, Plx. 416/2019);*

21. *Proiectul de lege pentru modificarea Legii nr. 46/2008 privind Codul silvic, provenit dintr-o propunere legislativă (Bp. 441/2020, Plx. 60/2021);*

22. *Propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Legii nr. 208/2015 privind alegerea Senatului și a Camerei Deputaților, precum și pentru organizarea și funcționarea Autorității Electorale Permanente (Bp. 382/2020, Plx. 608/2020);*

23. *Proiectul de Lege pentru modificarea art. 2 din Legea nr. 255/2010 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică, necesară realizării unor obiective de interes național, județean și local, provenit dintr-o inițiativă legislativă (Bp. 501/2020, Plx. 646/2020);*

24. *Proiectul de Lege privind înființarea Fondului Special pentru Încurajarea Librăriilor de Provincie, provenit dintr-o propunere legislativă (Bp. 141/2019, Plx. 442/2019);*

25. *Proiectul de lege privind organizarea și desfășurarea votului electronic, provenit dintr-o propunere legislativă (Bp. 263/2019, Plx. 574/2019);*

26. *Propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, a Legii nr. 46/2008 – Codul silvic, precum și a Legii nr. 171/2010 privind stabilirea și sancționarea contravențiilor silvice (Bp. 82/2020, Plx. 321/2020);*

27. Propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Legii nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale (Plx. 5/2021).

Totodată, vă transmitem în copie, **punctul de vedere al Guvernului** referitor la *Legea privind comasarea terenurilor agricole deținute de asociațiile agricole constituite de unitățile de cult*, provenit dintr-o propunere legislativă (**Bp. 569/2019, Plx. 178/2020**).

Cu deosebită considerație,

NINLĂPUNARU

SECRETAR DE STAT

DIRECȚIA GENERALĂ ACTIVITĂȚI PARLAMENTARE

Director General

Cristina CRIȘU

Director General Adjunct

Mihaela BURCEA,

Verificat,

Consilier

Mihaela PALIN

Elaborat/Întocmit de:

Consilier

Cornelia GHEZDA

PRIM MINISTRU

176
19022021

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție și în temeiul art. 25 lit. (b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul Administrativ, Guvernul României formulează următorul:

PUNCT DE VEDERE

referitor la *propunerea legislativă pentru modificarea alin. (3) al art. 4³ din Ordonanța de urgență nr. 21/2004 privind Sistemul Național de Management al Situațiilor de Urgență și a Legii nr. 55/2020 privind unele măsuri pentru prevenirea și combaterea efectelor pandemiei de COVID-19*, inițiată de domnul deputat UDMR Márton Árpád-Francisc și domnul senator UDMR Cseke Attila-Zoltan (**Bp. 373/2020, Plx.592/2020**).

I. Principalele reglementări

Inițiativa legislativă are ca obiect de reglementare modificarea art.4³ alin. (3) din *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 21/2004 privind Sistemul Național de Management al Situațiilor de Urgență*, cu modificările și completările ulterioare, precum și a *Legii nr. 55/2020 privind unele măsuri pentru prevenirea și combaterea efectelor pandemiei de Covid-19*, cu modificările ulterioare, propunându-se ca starea de alertă să fie instituită prin ordonanță de urgență a Guvernului.

II. Observații

1. *Legea fundamentală* consacră două tipuri de acte prin care Guvernul are competența de a aduce la îndeplinire delegarea legislativă, și anume ordonanțele, ce pot fi emise numai pe baza unei legi de abilitare,

așadar în temeiul unei delegări legislative acordate de legiuitor, și ordonanțele de urgență, în cazul cărora delegarea legislativă este acordată de *Constituție*, care stabilește condiții și limite exprese în acest sens.

În considerarea celor mai sus expuse, apreciem că prin soluțiile propuse se încalcă și *principiul separației puterilor în stat*, garantat de art. 1 alin. (4) din *Legea fundamentală*, dat fiind că Parlamentul intervine în activitatea de legiferare delegată la nivel constituțional puterii executive.

Art. 1 alin. (4) din *Constituție* a instituit *principiul separației și echilibrului puterilor în stat* în cadrul democrației constituționale, ceea ce presupune, pe de o parte, că niciuna dintre cele trei puteri nu poate interveni în activitatea celorlalte puteri, iar, pe de altă parte, presupune controlul prevăzut de lege asupra actelor emise de fiecare putere în parte. În privința ordonanțelor de urgență, legiuitorul constituant a stabilit, în art. 115 alin. (5), obligația Guvernului de a le depune spre "*dezbatere în procedură de urgență la Camera competentă să fie sesizată (...)*", condiționând intrarea în vigoare a actelor normative respective de îndeplinirea acestei obligații. Parlamentul le poate aproba, respinge, aproba cu modificări, expresie a unei competențe partajate a celor două autorități și a unui control pe care Parlamentul îl exercită asupra actelor de legiferare ale Guvernului. Așadar, Parlamentul, ca putere legiuitoare unică, beneficiază de control constituțional inclusiv asupra ordonanțelor de urgență ale Guvernului, însă nu prin stabilirea concretă a unor situații în care pot fi adoptate astfel de acte de către puterea executivă, din acest punct de vedere fiind încălcat și art. 102 din *Constituție*, text ce stabilește rolul Guvernului.

2. Prin *Decizia nr. 457/2020*, Curtea Constituțională a constatat că dispozițiile art. 4 alin. (3) și (4) din *Legea nr.55/2020* sunt neconstituționale. Potrivit art. 147 alin. (1) din *Constituție*, "*Dispozițiile din legile și ordonanțele în vigoare, precum și cele din regulamente, constatate ca fiind neconstituționale, își încetează efectele juridice la 45 de zile de la publicarea deciziei Curții Constituționale dacă, în acest interval, Parlamentul sau Guvernul, după caz, nu pun de acord prevederile neconstituționale cu dispozițiile Constituției. Pe durata acestui termen, dispozițiile constatate ca fiind neconstituționale sunt suspendate de drept*".

Curtea Constituțională recunoaște, prin *Decizia nr. 457/2020*, că în mod judicios restrângerea drepturilor cetățenilor s-a reglementat prin lege - respectiv *Legea nr. 55/2020*, iar această lege servește drept temei pentru actele subsecvente, respectiv hotărârile de Guvern prin care se instituie starea de alertă. Aspectele de neconstituționalitate sunt cele care prevăd controlul Parlamentului asupra acestor hotărâri de Guvern, după cum se arată:

„33. *Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă, mai întâi, că Legea nr. 55/2020 a avut ca inițiator Guvernul României. Potrivit expunerii de motive, oportunitatea reglementării a fost motivată prin dinamica evoluției situației epidemiologice naționale, dar și internaționale, determinată de răspândirea coronavirusului SARS-CoV-2, care ar reclama adoptarea de noi măsuri care să permită autorităților publice să intervină eficient și cu mijloace adecvate pentru gestionarea crizei, luând în considerare necesitatea asigurării în continuare, chiar și după încetarea stării de urgență, a unei protecții adecvate împotriva îmbolnăvirii. Întrucât, potrivit art. 53 din Constituție, exercițiul unor drepturi fundamentale poate fi restrâns numai prin lege și cu respectarea condițiilor prevăzute de același text constituțional, iar, în contextul situației de criză generată de pandemia de COVID-19, a apărut ca fiind necesară adoptarea de către Parlament, prin lege, a unor măsuri restrictive, cu caracter esențialmente temporar și, după caz, gradual, proporționale cu nivelul de gravitate prognozat sau manifestat al acesteia, pentru prevenirea și înlăturarea amenințărilor iminente la adresa drepturilor la viață, integritate fizică și psihică, s-a promovat proiectul de lege devenit, după dezbaterile și adoptarea de către Parlament, Legea nr. 55/2020. Prin proiectul de lege, cu referire la instituția „stării de alertă”, s-au stabilit măsuri în sensul celor arătate în expunerea de motive, în domeniul economic, al sănătății, al muncii și protecției sociale, al transporturilor și infrastructurii, al educației și cercetării, al tineretului și sportului, al culturii și cultelor, al insolvenței, al executării pedepselor. De asemenea, s-au propus modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 21/2004 privind Sistemul Național de Management al Situațiilor de Urgență, cu modificările și completările ulterioare.*

34. Comparând forma inițiatorului și forma legii adoptată de Parlament, Curtea constată că definirea stării de alertă și a modului în care se instituie aceasta, așadar și textele criticate în prezenta cauză,

reprezintă rezultatul amendamentelor adoptate cu prilejul dezbatelor în Camerele Parlamentului. Motivația adoptării lor este prezentată, cât privește art. 4 alin. (3) și (4) din Legea nr. 55/2020, în punctul de vedere depus de Camera Deputaților la dosarul prezentei cauze. Astfel, prin art.4 alin. (1) din lege s-a stabilit că „starea de alertă se instituie de Guvern prin hotărâre, la propunerea ministrului afacerilor interne, și nu poate depăși 30 de zile. Starea de alertă poate fi prelungită, pentru motive temeinice, pentru cel mult 30 de zile, prin hotărâre a Guvernului, la propunerea ministrului afacerilor interne“. Potrivit punctului de vedere menționat, Parlamentul a stabilit încuviințarea măsurii adoptate de Guvern „ca o garanție în respectarea prevederilor Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și ale art. 53 din Constituție referitor la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți“. Se invocă în acest sens și procedura stabilită de prevederile constituționale ale art. 93 - Măsuri excepționale, potrivit cărora „(1) Președintele României instituie, potrivit legii, starea de asediu sau starea de urgență în întreaga țară ori în unele unități administrativ-teritoriale și solicită Parlamentului încuviințarea măsurii adoptate, în cel mult 5 zile de la luarea acesteia“, arătându-se că „această încuviințare de către Parlament a măsurii adoptate de Președintele României vine, evident, în întâmpinarea și respectarea dispozițiilor art. 1 alin. (4) și (5) din Constituție, tocmai în sensul respectării principiului separației și echilibrului puterilor în cadrul democrației constituționale“.

36. În susținerea acestor critici se arată, în esență, că reglementarea intervenției Parlamentului asupra unei hotărâri a Guvernului, act exclusiv al acestei autorități executive, este de natură să încalce competența celor două autorități publice menționate, să anuleze, practic, orice posibilitate pe care o are persoana vătămată prin emiterea hotărârii Guvernului pentru instituirea stării de alertă de a se adresa instanței de judecată și, de asemenea, să introducă o nouă formă de control parlamentar asupra actelor Guvernului, în sensul convertirii naturii juridice tradiționale de act administrativ normativ a hotărârii Guvernului într-un document politic ce vizează exclusiv raportul constituțional dintre Parlament și Guvern.

40. Regimul constituțional al hotărârilor Guvernului - ce face obiectul analizei în prezenta cauză - este stabilit de dispozițiile art. 108

alin. (2) și (4) din Constituție, potrivit cărora „(2) Hotărârile se emit pentru organizarea executării legilor. (...)”

42. Față de dispozițiile constituționale și legale citate rezultă că hotărârile Guvernului sunt acte administrative normative sau individuale, expresie a competenței originare a Guvernului, prevăzută în Constituție, tipică pentru rolul acestuia de autoritate publică a puterii executive. Organizarea executării legilor pe calea hotărârilor este un atribut exclusiv al Guvernului, neputând fi, în niciun caz, un atribut al Parlamentului care, de altfel, a adoptat legea/actul normativ principal. Potrivit regimului său constituțional, hotărârea Guvernului intervine atunci când executarea unor prevederi ale legii reclamă stabilirea de măsuri sau reguli subsecvente. Ca urmare, hotărârile Guvernului se adoptă întotdeauna pe baza și în vederea executării legilor, urmărind punerea în aplicare sau ducerea la îndeplinire a acestora. Atunci când o hotărâre a Guvernului încalcă legea sau adaugă la dispozițiile legii, ea poate fi atacată în instanța de contencios administrativ în temeiul art. 52 și al art. 126 alin. (6) din Constituția României, republicată, și al dispozițiilor conținute în legea specială în materie, Legea nr. 554/2004 privind contenciosul administrativ, cu modificările și completările ulterioare.

43. Examinând textele ce fac obiectul excepției de neconstituționalitate, cu raportare la cadrul constituțional menționat, Curtea constată că Parlamentul a stabilit, prin dispozițiile art. 4 alin. (1) din Legea nr. 55/2020, competența Guvernului de a institui, prin hotărâre, starea de alertă.

44. Conceptul de stare de alertă este definit în art. 2 din aceeași lege, prin acesta înțelegându-se „răspunsul la o situație de urgență de amploare și intensitate deosebite, determinată de unul sau mai multe tipuri de risc, constând într-un ansamblu de măsuri cu caracter temporar, proporționale cu nivelul de gravitate manifestat sau prognozat al acesteia și necesare pentru prevenirea și înlăturarea amenințărilor iminente la adresa vieții, sănătății persoanelor, mediului înconjurător, valorilor materiale și culturale importante ori a proprietății.”

45. Potrivit art. 4 alin. (2) din Legea nr. 55/2020, „Starea de alertă se instituie pe întreg teritoriul țării sau doar pe teritoriul unor unități administrativ-teritoriale, după caz.” Pentru situația în care starea de alertă se instituie pe cel puțin jumătate din unitățile administrativ-teritoriale de pe teritoriul țării [așadar, în mod evident, și pentru ipoteza

· instituirii pe întreg teritoriul țării, ipoteză implicită ce rezultă din redactarea art. 4 alin. (3) din lege și coroborarea sa cu alin. (2) al aceluiași articol], legiuitorul a prevăzut regula potrivit căreia măsura instituită prin hotărârea Guvernului se supune încuviințării Parlamentului, care o poate încuviința integral sau cu modificări. Cum, potrivit definiției mai sus citate, starea de alertă presupune în mod inerent un ansamblu de măsuri, instituirea sa - prin hotărârea Guvernului ar presupune stabilirea respectivelor măsuri, descrise în art.2 din Legea nr. 55/2020. Astfel fiind, „încuviințarea integral sau cu modificări“ prevăzută de art. 4 alin. (3) și (4) din Legea nr. 55/2020 presupune intervenția Parlamentului asupra hotărârii Guvernului de instituire a stării de alertă.

46. De aici rezultă esența problemei aduse de Avocatul Poporului în fața Curții Constituționale, în sensul că se invocă neconstituționalitatea dispozițiilor legale care stabilesc încuviințarea, respectiv modificarea de către Parlament a măsurilor dispuse prin hotărârea Guvernului. Așa cum observă Avocatul Poporului în sesizarea formulată (fila 2), după ce Parlamentul îndrituiește Guvernul să adopte o hotărâre în executarea Legii nr. 55/2020, îi impune să revină în fața sa, pentru a aproba măsurile de executare a legii, integral sau cu modificări. Apare astfel configurată, prin textele legale criticate, o instituție nouă, și anume aceea a hotărârii Guvernului încuviințată/modificată de Parlament, instituție creată probabil prin „analogie“ cu instituția decretului de instituire a stării de asediu sau a stării de urgență, reglementată de dispozițiile constituționale ale art. 93 - Măsuri excepționale.

50. De asemenea, câtă vreme un control parlamentar al hotărârilor Guvernului în sensul încuviințării/respingerii/ modificării acestora nu apare între mecanismele de rang constituțional instituite pentru a regla raporturile dintre autoritățile publice în cadrul regimului de separație și echilibru al puterilor în stat, iar hotărârile Guvernului constituie - așa cum s-a precizat - expresia competenței originare a Guvernului, prin excelență de natură executivă, prin încuviințarea/modificarea măsurilor adoptate prin hotărâri ale Guvernului, Parlamentul ajunge să cumuleze funcțiile legislativă și executivă, situație incompatibilă cu principiul separației și echilibrului puterilor în stat, consacrat de art. 1 alin. (4) din constituție. Ingerința Parlamentului asupra unui act specific Guvernului, destinat punerii în executare a legii, semnifică o imixtiune a puterii

legiuitoare în cea de reglementare secundară pentru executarea legilor, ce aparține exclusiv Guvernului. Or, Parlamentul nu își poate exercita competența de autoritate legiuitoare în mod discreționar, oricând și în orice condiții, adoptând legi prin care să creeze cadrul în care să aducă atingere competențelor constituționale ce aparțin, în mod exclusiv, altor puteri ale statului.

61. Conchizând, Curtea reține că sunt întemeiate criticile formulate de Avocatul Poporului, cu consecința neconstituționalității art. 4 alin. (3) și (4) din Legea nr. 55/2020 în raport cu prevederile art. 1 alin. (4), art. 21, art. 52, art. 108 și art. 126 alin. (6) din Constituție, întrucât, prin aceste texte de lege: Parlamentul cumulează funcțiile legislativă și executivă, situație incompatibilă cu principiul separației și echilibrului puterilor în stat, consacrat de art. 1 alin. (4) din Constituție; se denaturează regimul juridic al hotărârilor Guvernului, ca acte de executare a legii, consacrat de art. 108 din Constituție; se creează un regim juridic confuz al hotărârilor Guvernului, de natură să ridice problema exceptării acestora de la controlul judecătoresc în condițiile art. 126 alin. (6) din Constituție, cu consecința încălcării prevederilor art. 21 și art. 52 din Constituție, care consacră accesul liber la justiție și dreptul persoanei vătămate de o autoritate publică".

Așadar, cu toate că motivul inițial al inițiatorilor ar fi fost acela de îndreptare a prevederilor neconstituționale, în realitate prezenta propunere legislativă nu face altceva decât să adâncească încălcarea atribuțiilor Guvernului de către Parlament și sfidarea ordinii constituționale prin extinderea modificării la alte alineate care nu au fost declarate neconstituționale, formulând critici ce nu se susțin, anume modificarea alin.(1) și alin.(2) ale art.4 din *Legea nr.55/2020*.

Mai mult, dispozițiile alin.(2) conțin o explicație de natura celor care trebuie să se regăsească în instrumentul de motivare al unui proiect de act normativ, nu într-un text de lege, respectiv „*Măsurile (...) se dispun cu respectarea principiului egalității de tratament juridic pentru situații identice sau comparabile (...)*”. Astfel, sunt încălcate dispozițiile art. 1 alin.(5) din *Constituție* raportate la prevederile *Legii nr.24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată, cu modificările și completările ulterioare*, privind calitatea normei legale ca fiind caracterizată de claritate și previzibilitate.

3. Precizăm faptul că legislația în vigoare stabilește foarte clar cadrul normativ care reglementează starea de alertă în ceea ce privește: definiția, situațiile în care se declară, situațiile în care se prelungește sau încetează, cine o declară și prin ce modalitate, aspectele pe care trebuie să le conțină hotărârile privind declararea sau prelungirea stării de alertă etc.

Având în vedere dispozițiile art.4¹ din *Ordonanța de urgență a Guvernului nr.21/2004*, precum și cele ale art.2 din *Legea nr.55/2020*, precizăm faptul că starea de alertă reprezintă răspunsul la o situație de urgență de amploare și intensitate deosebite, determinată de unul sau mai multe tipuri de risc, constând într-un ansamblu de măsuri cu caracter temporar, proporționale cu nivelul de gravitate manifestat sau prognozat al acesteia și necesare pentru prevenirea și înlăturarea amenințărilor iminente la adresa vieții, sănătății persoanelor, mediului înconjurător, valorilor materiale și culturale importante ori a proprietății.

De asemenea, la art.4 din *Ordonanța de urgență a Guvernului nr.21/2004*, se prevede faptul că pe durata situațiilor de urgență sau a stărilor potențial generatoare de situații de urgență se întreprind, în condițiile legii, după caz, acțiuni și măsuri pentru:

- avertizarea populației, instituțiilor și agenților economici din zonele de pericol;
- declararea stării de alertă;
- punerea în aplicare a măsurilor de prevenire și de protecție specifice tipurilor de risc și, după caz, hotărârea evacuării din zona afectată sau parțial afectată;
- intervenția operativă cu forțe și mijloace special constituite, în funcție de situație, pentru limitarea și înlăturarea efectelor negative;
- acordarea de ajutoare de urgență;
- instituirea regimului stării de urgență, în condițiile prevăzute de art. 93 din *Constituția României, republicată*;
- solicitarea sau acordarea de asistență internațională;
- acordarea de despăgubiri persoanelor juridice și fizice.

Totodată, potrivit dispozițiilor art.4⁵ din *Ordonanța de urgență a Guvernului nr.21/2004*, hotărârile prin care se declară ori se prelungește starea de alertă, precum și cele prin care se stabilește aplicarea unor măsuri pe durata stării de alertă cuprind, printre altele, măsuri pentru creșterea capacității de răspuns, asigurarea rezilienței comunităților și diminuarea impactului tipului de risc necesar a fi aplicate, condițiile

concrete de aplicare și destinatarii acestor măsuri, instituțiile și autoritățile publice care pun în aplicare sau urmăresc respectarea aplicării măsurilor, după caz.

Din analiza acestor dispoziții legale rezultă că starea de alertă reprezintă o măsură dispusă pe durata unei situații de urgență sau a unei stări potențial generatoare de situații de urgență, în cazul în care amenințarea sau producerea riscului care generează situația de urgență sunt iminente. Măsura este necesară în vederea realizării scopului pentru care este instituită, respectiv preîntâmpinarea evenimentului excepțional și restabilirea stării de normalitate.

Astfel, starea de alertă este generată o situație de urgență, existentă sau potențială, și poate fi dispusă numai în situația în care producerea riscului, a consecințelor negative care amenință viața sau sănătatea persoanei, mediul înconjurător, valorile materiale și culturale sunt iminente.

Ordonanța de urgență a Guvernului nr.21/2004 reglementează, în domeniul managementului prevenirii și gestionării situațiilor de urgență, un sistem instituțional încheiat, care devine activ în momentul apariției situațiilor de urgență și care funcționează temporar pe durata acestora. Actul normativ în discuție are ca scop crearea cadrului legal al măsurilor excepționale impuse de gestionarea situației de urgență, măsuri care au în vedere restabilirea rapidă a stării de normalitate.

În concluzie, apreciem că forma actuală a *Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 21/2004* asigură pârghiile necesare pentru a realiza un răspuns prompt la apariția unei situații de urgență sau a unei stări potențial generatoare de situații de urgență, în cazul în care amenințarea sau producerea riscului care generează situația de urgență sunt iminente.

În context, menționăm și faptul că implementarea textului propus de inițiator pentru art.4³ din *Ordonanța de urgență a Guvernului nr.21/2004* este de natură să genereze o întârziere a răspunsului autorităților cu responsabilități în managementul situațiilor de urgență, având în vedere că s-ar stabili o obligație excesivă de a declara starea de alertă la nivelul mai multor județe ori la nivel național, prin ordonanță de urgență a Guvernului, deși în această materie nu este necesară o asemenea procedură.

Totodată, apreciem că implementarea unei soluții legislative de natura celei în discuție, în sensul instituirii sau prelungirii stării de alertă prin ordonanță de urgență a Guvernului ar determina constituirea unui

proces legislativ greoi și îndelungat, aspect ce vine în contradicție cu necesitatea soluționării rapide a situației de urgență care trebuie înlăturată.

4. În ceea ce privește art. II pct. 1 din inițiativa legislativă, prin care se propune modificarea alin.(2) al art. 1 din *Legea nr. 55/2020*, semnalăm faptul că această soluție legislativă nu este fundamentată în *Expunerea de motive* a demersului legislativ, context în care nu putem identifica raționamentul instituirii unei limitări de natura celei propuse de inițiatori.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate la pct. II, **Guvernul nu susține adoptarea acestei inițiative legislative.**

Cu stimă,

~~Florin Vasile~~ CÎȚU
PRIM-MINISTRU

Domnului deputat **Ludovic ORBAN**

Președintele Camerei Deputaților